

“Menő” zsidók rólunk

VAJON HOL VONHATÓ MEG A GYALÁZKODÁS, A GYŰLÖLETKELTÉS HATÁRA? Ha zsidókról van szó, akkor sehol. Még akkor sem, ha minden állításuk szemem szedett hazugság! Am ha nekünk magyaroknak nem tetszik valami, ami zsidóhoz köthető, azonnal antiszemitizmust kiáltanak. Ha netán mi, keresztények, egymást dicsérjük, és még szeretjük is, az már kódolt zsidózás. Ezt híjják manapság demokráciának.

Vattay Szabolcs

EMLÉKEZTETŐ: (lehet ezeket nem is ismered? nem is hallottál róla?) attól még igaz és megtörtént, mindenkinek jár az információ.

"Mi sokkal jobban gyűlölünk titeket, mint ti minket." (Kornis Mihály drámaíró, Beszélő, 1993. december 21.)

Schweitzer József rabbi 2000-ben a parlamentben mondta:

"Önök magyarok, kelet Európa szegénye. Egész életemet arra fogom szentelni néppemmel együtt, hogy önöknek ott ártsak, ahol tudok."

"Én bátran kimondom - mert én nem egy lehorgasztott fejű, gyáva, szar zsidó vagyok, nekem van vér a pucámban - hogy én úgy utálom a magyar népet, hogy azt csak egy költő tudná megfelelően szavakba foglalni." (Regös Péter, a Magyar Zsidók Világszövetségének elnöke levele Lipták Bélához, az Amerikai Magyar Lobby egyik vezéralakjához, 2002. július.)

2003-ban szenteste rendezett keresztényellenes gyűlöletorgiát a Tilos Rádió három zsidó megmondóembere, Bencsik Gyula, Vranik Krisztián és a magát "Barangónak" nevező HVG-munkatárs, Bajtai Zoltán.

tán. Utóbbi meglepően őszinte kijelentésre ragadtatta magát, egészen pontosan ezt mondta: "Kiirtanám az összes keresztényt!" "Természetesen" azóta sem kértek bocsánatot. Ezt a rádiót eddig közpénzből támogatták, most pedig "közösségi médiaszolgáltató" lesz.

Az MTA volt elnökének véleménye a magyarságról:

"A magyar embernek évszázadnyi időbe tellett, amíg a lovaglástól elgörbült lábával megtanulta az eke utáni egyenes testtartást és leszokott arról, hogy gyönyörűségét lelje az asszonyok és gyermekek lemészárlásában." (Glatz Ferenc)

"Ha felsorolnánk azoknak a zsidóknak az értékeit a magyar kultúrában, amit ha kivonnánk Magyarországról, akkor nem maradna más, csak a bőgatyva és a füttyölős barack." (Landesmann György főrabbi a Heti Magyarország 1993. február 26-i számában megjelent Zsidók és magyarok című interjúban.)

Brutálisan rátámadtak az Operába igyekvő Szentmihályi Szabó Péter író, költőre, valamint feleségére a baloldali tüntetők. Az író hátba verték, letépték a kabátját, feleségét megrugdosták. A brutális támadás után a rendőrség közleményben tudatta, hogy a rendezvényen atrocitás nem történt. (2012. január 12.)

Tom Lantos, magyar gyűlölő amerikai szenátor mondta: "Mindenki antiszemita, és mindenki Izraelnek az ellensége, aki Izraelnek a politikáját és a cionista politikát nem támogatja."

Nem tudok arról, hogy a fenti kijelentésekért az elhangzásuk óta bárki, bárhol, bár mikor bocsánatot kért volna.

És akkor még Kertész Imrét és Ákost, Eszterházi Pétert, stb. nem is említettem!

én azért eszterházi egyik szösszenetét "közkinccsé teszem" ..nem jó szívvel. Ez az

"író" Kossuth díjat kapott tőlünk, akiket így jellemez:

Esterházy Péter - Így gondold a magyarodat! <http://tomori69.multiply.com/journal/item/111/111>

- A magyar géniuszának két archetípusa van. A bartók és a puskás. A bartók sovány, a puskás kövér.

- A magyarod élete lokális, szerelme globális. Mit akar ezekkel a magyarokkal? Was für ein magyar?

- A csokorba kötött magyart szétbontjuk, és éles késsel ferdén visszavágjuk. Kivétel a fászfűrűk, mert azokat törjük vagy kalapáccsal zúzzuk.

- Nehogy megrohadjon a magyar. Az összement magyart a savó leöntése és Trianon után tőrőnk használhatjuk...

- A magyar emlos. Egy magyar nem csinál nyarat.

- A magyar a sötét, ahová Európa ugrik.

- A magyar az új nincs. Az új semmi. Az árnyék.

- Ki tartson magyart? Kezdo magyarbarát inkább kanmagyart tartson, ne szukát! Tanácsosabb fajtisza magyart beszerezni, mint valami bizonytalan származású magyart.

- Öreg magyart ne vegyünk! A magyart következetesen dicsérjük vagy dorgáljuk! Lágy, barátságos hang: jól van, jó magyar, illetve keményen, határozottan: pfuj, magyar, helyedre!

- A sárgamagyar... a tágasság érzetét kelti. A narancsmagyar... mámoros. A vörösmagyar... meleg. A jómagyaremler... az már a járásáról megismerszik. Mint komor bikáé. Levegőt minden magyar igényel, de nem huzat formájában. A Kárpát-medence huzatos.

- A magyar a tartós fogyasztási cikkek kategóriájába tartozik.

- Olesó magyarnak híg a leve!

Ez a zsidó intellektuális avagy a cion-intelligencia krémje???

Dr. Regös Péter, a Magyar Zsidók Világszövetsége szóvivőjének verse:

Hangosak a fasz magyarok, Fajtiszták, mint az olaszok. Buták, mint az oroszok S úgy végzik, mint a karthágók.	Panaszkodnak, nyavajognak, Ók sehová sem tartoznak, Mindenki az ellenségük, Nincsen nekik kistestvérük.
Lesózzák a földjeiket, Felszámolják történelmüket, Eltűnnek majd nem sokára, Elmennek a bús piczába.	Mindenki utálja őket Magyar férfiakat, s nőket, Mindegyiküket megvetik, De egyiküket sem szeretik.
Úgy rühelem minnyájukat, mocskos, gyilkos falikáikat, s mikor himnuszukat hallom, felfordul a teli gyomrom.	Elveszett tekintélyüket féltik, De mások a nyelvüket sem értik, Nem tartoznak nyelvcsaládba, Csak a tetves, bús piczába.

Nem is annyira vicces:

Egy magyar és egy zsidó gyermek játszik, amikor azt mondja a zsidó gyerek:

- Tudod mit, játsszunk bankosot!
- Azt meg hogy kell? - kérdezi a magyar gyerek.
- Úgy, hogy Te ideadod a labdádat, és minden alkalommal fizetsz, ha játszani akarsz velem. Akkor is fizetsz, ha másnak akarod oda adni, és minden hónapban fizetsz egy fix összeget azért, hogy megőrzöm a labdádat!

Nemzeti InternetFigyelő

Ha nem ismernéd itt a jómadár:
http://hu.wikipedia.org/wiki/Esterházy_Péter

Werberizmus magyar módra

Végül beszéljünk a zsidókról és megnyilvánulásairól. Am, mondhatjuk-e általánosítva, hogy „a zsidókról”? Nem kell-e megint különválasztani a politikai zsidókat a hitüket gyakorló, a politikával nem foglalkozó zsidóktól? Külön lehet-e választani az egy népből valókat, jó és rossz tulajdonságuk alapján, vagy genetikailag egyként kell-e kezelni őket? Azt hiszem, hogy itt is az emberi jóakarát, és a rosszakat alapján való megkülönböztetés érvényesül. Van egyfajta politikailag generált félelem, hiszen állandóan arról hallani, hogy Magyarországon ilyen meg olyan antiszemitizmus van. Pedig nincs. Van egy szűk ostoba és embertelen réteg, amelynek vesszőparipája a zsidók felelőssége minden gazdasági, politikai és társadalmi bajért, és van egy szűk ostoba és embertelen réteg a zsidó vezetők között, amely ezt kihasználva politikai előnyöket kovácsol, vagy ha nem is, de legalább a magyarságot lejárathatja külföldön, mint tette a Colosseum fényének kioltásával, a holocaust emléknapján. Nem szeretem a holocaust szót, mert az egészen mást jelent, mint ami 1944-ben történt. A jó szó a vészidőszak, hiszen minden zsidónak és minden jó akarát embernek a számára vészidőszak volt az, amelyben zsidót, keresztényt, lengyelt és magyart egyaránt beva-goníroztak, ha nem értett egyet a hatalommal.

Akit nem vagonokban vittél el, azokat — mint Kálló Ferenc esperest is — az utcán ölték meg a nyilasok. És később is indultak vagonok az Alföldre, a Gulágra, az NDK-ba, és Németországba... amelyekben zsidót, keresztényt, lengyelt, svábot és magyart egyaránt találunk, s amely beva-gonírozás éppen olyan aljas és embertelen volt, mint a korábbi. Miért kell tehát a Colosseum fényeit kioltatni? Miért járjatja le Zoltai és Feldmayer a magyarországi zsidóságot azzal, hogy levelet ír a római főrabbinak, megköszönve ezt a gesztust? Mert ez a divat ma. Ez a szellemiség ma. Egyik nap együtt imádkozunk a katolikus főpappal a békéért, az egymás iránti megbecsülésért, másnap pedig ország világ előtt lejáratjuk a hazát, amelyben élünk... Micsoda aljasság, micsoda jellemtelenség! A Colosseum fényei... annak az épületnek a fényei, amelyben keresztények ezrei haltak vértanúhalált... Ha magam is olyan lennék, mint Zoltai és Feldmayer urak, akkor mondhatnám: azért a Colosseum fényeit oltották el, mert el akarják oltani a kereszténység fényét, s ez a lámpaoltás az erre való örömteli ünneplés volt csupán... de ilyet írni is hülyeség volna. Feldmayer és Zoltai csak azt bizonyították, amit régen sejtünk: A Jobbik az ő pártjuk, hiszen a Jobbik nélkül efféle

acsarkodásra semmilyen lehetőségük nem volna. Jobbik egy cirkuszpárt, amely által bármit megtehet Magyarország ellen az, aki pénzelti őket. Hiszen tapasztalatlan és tudatlan taknyosok vezetik a pártot, olyanok, akik a szaros gumindrájukban játszottak akkor, amikor a rendszerváltás volt, s mit sem tudnak a valóságról. Hangzatos és kommunista elődeikhez méltó jelszavakkal, népszavazási kísérletekkel, zsidózással és cigányozással ma, ebben az országban lehet szavazatot szerezni, mert a mindenkori kormány nem tudja, amit a rómaiak tudtak, mégis elbuktak 476-ban: Salus populi suprema lex! A nép jóléte a legfőbb törvény. Hiszen, ha jólét van, béke van. Ha cőresz van, háborúskodás kezdődik valakik ellen... azok ellen, akiknek a cőresz idején is telik erre-arra, de azok ellen is, akik enni sem tudnak adni a gyerekeiknek — mert ők nem vetetik el a gyerekeiket — akiknek nincs munkahely, akik a rendszerváltás legnagyobb vesztesei... magukra hagyott vesztesek. Kőbor ebekhez hasonlók, akik gyűlölettel és tehetetlen dühvel nézik azokat, akiknek van... és ölnek, mert vesztelnivalójuk nincsen.

Dramái tehát a helyzet ma Magyarországon, az új választási kampány, az előbújt patkányok, az alakuló pártok, a meglévő gyűlölködése, a jobb és bal oldal értetlen proli magatartása miatt. Mert nem csak az egyik vagy csak a másik a hibás. Minden párt és civilszervezet bűnös a haza és a nemzet végleges elveszejtésében, a hazaárulásban, az acsarkodásban, az elprolisodásban.

MERT: minden párt és civilszervezet rendelkezik olyan emberrel, akik tárgyalóképese, akik ha csak nyomokban is, de értik, hogy a haza és a nemzet sorsa nem azonos értékű probléma az ő saját sorsukkal és pénzkereseti lehetőségeikkel. Értik, hogy bajban van az ország, és ebből a bajból csak a magyar társadalom érdekei szerint lehet és kell kikecmeregni. Értik, hogy a bankok és egyes politikai pártok összefonódása csak az anyagi érdek mentén létezik, és ez személyes anyagi érdekeket takar. Értik és tudják az emberek, hogy törvényekkel minden megoldható, s ezek az emberek elgondolkoznak azon, hogy mi a jobb: az uniós tagság vagy egy másik konföderációs megoldás... mert hiszen egyedül nem megy... Látni kell, hogy a világot a pénz irányítja, s az egyes országok gazdasági romba dőlése a vezetőik megfizethetőségén múlott. Nálunk nincs ipar, nincs mezőgazdaság, és nincs semmi, amiből, ami által helyre lehetne állítani a gazdaságot. Csak kereskedésből és idegen nagyvállalatok adóengedélyes jelenlétéből nem lesz gazdasági felemelkedés. Tehát a megoldás az ipari termelés visszaállítása, az élelmiszeripar újraindítása, a mezőgazdaság önállósítása, hiszen a magyar mezőgazdaság ötször annyi embert is el

tud tartani, mint ahányan élünk Magyarországon. Vannak politikusok és civilek, akik mindezt látják és a megoldást is tudják. Pénzt sem kérnek a segítségükért. Nem lehet rájuk azt mondani, hogy lekötöztettek. Illetve igen, azok... a nemzet iránt, a magyar haza iránt... minden fölösleges ostoba sallang nélkül...

Summa summarum: Ideje volna felébredni ebből a rózsaszín, pénzéhes álomból, amely a kommunista hagyományokra, és a rendszerváltást követő politikai anyagi érdekekre, az idegen hatalmak általi megvásárolhatóságra és az emberi aljasságra épül. Mint ahogyan egyetlen édesanyánk van, egyetlen életünk, úgy egyetlen hazánk is. Ha pedig valamiből csak egy van, de az a közösségre bízott, azt meg kell védeni, övni

kell, szeretni illik, és bántani nem hagyhatja senki. El kellene felejteni tehát a gyűlölködést, az aljas magyarellenes filmekben való hazudozást, a római főrabbit, a Colosseum kihunyó fényét. És el kell felejteni a „majd én megmondom, ki legyél, és hogyan, a mi tettszen és miért” szellemiséget is. Ismerjük fel közösen, hogy a haza nem játszható el, a benne lakók közös felelősségünk, és a törvények betartása is közös ügyünk. Vágyuk szájon viszont azokat, akik a nemzet, a haza, a zsidók, magyarok, a cigányok, a székelyek ellen lázítanak... akik csak úgy lázítanak... ezzel is gyengítve a jövő, a megmaradás lehetőségeit. Egyszerűbben szólva: szeres-sük a hazát együtt, legyünk a haza javára közösen, de ne egymás ellenére, ne egymást gyűlölvé. Bizonyára van megoldás. Magyarország beteg. Ha beteg, akkor gyógyítani kell. Gyógyítani pedig

csak közösen tudjuk, együtt. Nem kérdezzé egymástól, hogy milyen származású, milyen vallású és milyen nemi beállítottságú vagy. Az orvos sem kérdez ilyesmit a kórházban, csak gyógyít. Ha pedig egyikünk a gépeket tolja be, a másikunk az injekciós tűt hozza, s mindenki a maga helyén elvégzi a rábizott munkát, akkor a nép jóléte, mint törvény ismét valósággá válhat. És ez nem álom... csak értelem kellene hozzá, egy kis hazaszeretet és egymás iránti tolerancia. Fel kell adni a proli mentalitást, a nemzeti cezaromániát. Mert aki önként és fizetség nélkül tesz a nemzetért, az nemessé válik. Legyen az elüldözött nemesség után végre magyar nemesség ismét. Legyen minden magyar tettei által, felelősségvállalása és hazaszeretete által nemes. Csak értelem kell hozzá, és hit Istentben, hit önmagunkban, hit a nemzetben és hit a hazában...

(A cikkben nem szóltam a bankok és a szolgáltatók visszaéléseiről, az azok ellen elmaradt kormány általi fellépésről, a bíróságokról, a hazánkat megszálló egykor > de talán ma is < spicli új, magyar állampolgárokról... Felejteni azonban nem felejtettem el őket... csak az egy másik cikk...)

